

Bilag 4.

AKADEMIKERNES SAMARBEJDSUDVALG

København, den 13. maj 1968.

I anledning af de af finansministeren den 13. marts og 3. april 1968 fremsatte forslag til love om ændringer af kildeskatteoven og ligningsloven tillader Akademikernes Samarbejdsudvalg sig at fremkomme med nedenstående synspunkter i relation til enkelte af punkterne i kildeskatteoven og i ændringsforslagene.

a. Ifølge kildeskatteovens § 1, nr. 1 og 2, påhviler pligten til at svare indkomst- og formueskat til staten personer, der har bopæl her i landet, og personer, der inden for de sidste 4 år har haft bopæl her i landet, medmindre de godtgør at være undergivet indkomstbeskatningen til fremmed stat eller Færøerne efter regler for derboende personer.

Omend reglen i § 1, nr. 2, foreslås modificeret ved ændringsforslagets pkt. 6 (nyt stk. 2 i § 7), hvorefter den tidligere bopæl her i landet skal have strakt sig over et sammenhængende tidsrum af mindst 4 år, er der ved de nævnte bestemmelser i kildeskatteoven sket en betydelig udvidelse af den kreds af personer, der er fuldt skattepligtige her til landet. AS må finde, at disse bestemmelser er for vidtgående, og skal herved anføre følgende:

Den, der rejser ud af landet, men bevarer sin bopæl her, er uden tidsbegrænsning skattepligtig her til landet, uanset om den pågældende undergives indkomstbeskatning i udlandet. At dobbeltbeskatningen i visse tilfælde ophæves efter reglerne om dobbeltbeskatningsoverenskomster eller efter ligningslovens § 33, indebærer ikke tilstrækkelig sikkerhed mod urimelige afgørelser.

Reglerne medfører endvidere, at den, der ved udrejsen opgiver sin bopæl her, er skattepligtig i indtil 4 år efter udrejsen, hvis han ikke godtgør, at han er undergivet indkomstbeskatning til fremmed stat eller Færøerne efter de dér gældende regler. Denne

skærpelse i forhold til de hidtidige regler vil i særlig grad få konsekvenser for akademikere, der tager til udlandet i studieøjemed, og tillige for akademikere, f. eks. læger, tandlæger, ingeniører og økonomer, der tager stilling i udlandet, herunder udviklingslandene, som rådgivere; ofte vil de ikke kunne godtgøre at være undergivet indkomstbeskatning i udlandet, skønt deres indkomst i realiteten er beskattet f. eks. gennem høje forbrugsafgifter. Uklarheden om fortolkningen af udtrykket „... undergivet indkomstbeskatning til fremmed stat ...“ i § 1, nr. 2, skaber på en uheldig måde risiko for at blive efterbeskattet ved hjemkomsten, hvilket ofte vil kunne føre til, at de pågældende må beslutte sig til at forblive i udlandet.

Reglen i § 1, nr. 2, vil yderligere give anledning til usikkerhed og besvær i tilfælde, hvor den udrejsende først tager ophold i ét land, hvor han straks undergives beskatning (f. eks. Sverige) og følgelig straks fritages for skattepligt her til landet, og senere tager ophold i et andet land, hvor han ikke opfylder skattepligtsbetingelserne. Herved indtræder skattepligten her til landet formentlig påny, hvilket den pågældende næppe vil blive opmærksom på, før han vender tilbage til Danmark.

Efter nogen tids praktisering vil reglerne utvivlsomt kunne virke hæmmende på den bevægelighed af bl. a. akademisk arbejdskraft over landets grænser, der er klart forudsat i såvel de nordiske enhedsbestræbelser som inden for fællesmarkedet.

AS henstiller derfor, at kildeskatteoven ændres, således at de omtalte uheldige virkninger undgås. Dette vil formentlig kunne ske, enten ved, at man bibeholder formuleringen i § 1, nr. 1, i de oprindelige i 1965 og 1966 fremsatte kildeskatteforslag, der ikke synes